

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 30 (5)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Maja 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5892

Radmilo V. Milić, potpukovnik, Zemun.

Poboljšanje kod sanitetskih (ranjeničkih) dvokolica.

Prijava od 6. marta 1928.

Važi od 1. juna 1928.

Pronalazak se odnosi na poboljšanja kod sanitetskih dvokolica, a cilj mu je, da dvokolica učini sposobnim za prenos ranjenika (dva u ležećem stavu, ili četiri u sedećem stavu), a da pri tome razdaljina točkova ostane normalna; da je visina osnove kola, odnosno razdaljina težišne tačke od zemlje takova, da je prevoz ranjenika omogućen po svima putevima, sa dovoljnom sigurnošću i umerenim klaćenjem (truckanjem).

Na nacrtu predložen je jedan primerični oblik izvođenja pronalaska.

Sl. 1 je pogled na dvokolica sa strane;

Sl. 2 je pogled na dvokolica od gore, bez krova. a

Sl. 3 je presek po liniji C—D, iz sl. 2.

Da se stvori dovoljno prostora u kolima za dva, jedan pored drugoga ležeća ranjenika, potreban je za jednoga minimalan prostor od 58 cm. ili za dvojicu 116 cm., k čemu treba dodati još 6 cm. na debljinu dasaka, što skupa iznaša 122 cm. Pošto je širina normalnog koloseka 120 cm., to se do sada nisu mogla izbeći kolica sa širim kolosekom od normalnoga, pošto već sama kola, odnosno šasijske imaju veću širinu od normalnog koloseka, a na ovu se još dodaje s obe strane bar po 8—10 cm. na prostor za točkove i osovine, te na taj način postaje kolosek znatno širi od normalnog i prema tome nezgodan, nepodesan za poljske puteve.

Poboljšanje prema pronalasku postiže se na taj način, da se točkovi (a) sa osovin-

skim čepovima postavljaju koso, tako da rastojanje ločkova na zemlji odgovara normalnom koloseku, a rastojanje gore je takovo, da se među njih može smestiti karoserija kola odgovarajuće širine. Osim toga je prečnik točkova tako izabran, da visina osnove kola od zemlje bude takova, da kola mogu nesmetano prelaziti preko zapreka (kamenja i rupa), a da se sačuva dovoljna stabilnost.

Lisnate opruge smeštene su sa strane kola, a ne ispod njih, i time je znatno ublaženo truckanje.

Na sedištu (c), predviđena je po dužini preklopna daska (c), koja se može preklopiti u smeru strelice (sl. 3), pa se tako sa prostorom (j), ispod teraočevog sedišta dobiva oslonac za smeštanje nosila. Kada to nije potrebno, nalazi se daska (c), u položaju, označenom crticama i služi kao sedišta, a ispod nje i drugog sedišta (c) smeštaju se sklopljena nosila, kad nisu potrebna. Drugi prostor (h) ispod teraočevog sedišta služi za ostavu, s jedne strane pribora kolskog i teglećeg, a s druge strane za ručnu apoteku i t. d.

Nosila, na kojima se prenašaju ranjeni i bolesni, a koja se postavljaju u dvokolica prema pronalasku, imaju drške za uvlačenje, tako da se kola mogu zatvoriti dvokrilnim vratancima (v) kada se nosila smeste u kola i njihove drške uvuku. Na osnovici (g), učvršćena je preklopna stepenica (z). Na prednjem i zadnjem delu kola nalaze se preklopni podupirači (p), za stabil-

zaciju kolica u slanju mirovanja. Uz sediše (s), za kočijaša, nalazi se ručna kočnica (k). Kolica su snabdevena sa dve rukunice (r, r), za vuču s jednim konjem, ali u slučaju potrebe može se na rukunici (r), učvrstiti pomoćni pribor (o), za drugog konja, koji se može skinuti, kad nije potreban i spremili u prostor (h).

Kola su znatno lakša od ostalih ove vrste, jer su izrađena iz lakog materijala. Samo osnovni delovi karoserije rađeni su iz drveta, a ostalo iz žičane mreže, prevučene platnom, a krov (arnjevi), su takođe iz platna.

Kola, pored toga što imaju normalni kolosek, što je neobično važno kad se kreću po hrđavim poljskim putevima, gde je već kolosek duboko izbrazdan u zemlju, ona su još i cela niža od ostalih sličnih, jer je osovina postavljena naročito i ima svoje udubljenje u kolima, a uz to i pod kola

je niži, bliži zemlji, te su kola stabilnija, teže se preturaju i zgodnije prolaze ispod drveta i kroz prokope.

Patentni zahtevi:

1. Poboljšanja kod sanitetskih dvokolica naznačena time, da su točkovi dvokolica (a) sa osovinom (b) tako postavljeni u koji položaj, da na donjem kraju tvore razdaljinu normalnog koloseka (120 cm), a da na gornjem kraju imaju odstojarje, koje je dovoljno za smeštanje karoserije takove širine, da se u nju mogu smestiti dva lica u ležećem položaju.

2. Poboljšanje kod sanitetskih dvokolica prema zahtevu 1, naznačeno time, da je na sedištu (c), utvrđena po dužini preklapna daska (c), koja, kada se preklopi stvara suprotnim sedištem, drugi viši širi pod, na kome počivaju nosila sa ranjenicima.

Važi od 1. juna 1928.

Prijava od 6. maja 1928.

U ovom zahtevu postavlja se kolo, tako da razdaljinu točkova na zemlji odgovara normalnom koloseku, a razdaljinu gore je takova, da se među njima može smestiti kolosek, koji odgovara širini. Osim toga, da je prečnik točkova takav, da se na osnovici kola od zemlje bude takova, da kola mogu nesmetano prelaziti preko zapreka (kamenja i rupe), a da se kačuvu dovoljna stabilnost.

Istare opruge smeštene su sa strane kola, a ne ispod njih, i time je znatno uolabano trčkanje.

Na sedištu (c), predviđeno je po dužini preklapna daska (c), koja se može preklopiti u smetu strelce (el. 3), pa se tako sa prostorom (d), ispod ležavog sedišta, dobiva oslonac za smeštanje nosila. Kada to nije potrebno, nalazi se daska (c), u položaju, označenom crticama i slozi kao sedišta, a ispod nje i drugog sedišta (e) smeštaju se sklopjena nosila, kad nisu potrebna. Drugi prostor (h) ispod ležavog sedišta služi za odlaganje sa jedne strane predmeta, kolosek i točkovi, a s druge strane za ručni upotrebni i t. d.

Nosila, na kojima se prenašaju ranjeni bolesni, a koja se postavljaju u dvokolice preko pronalazku, imaju drške za vlačenje, tako da se kola mogu vući ili odvoiti od nosilaca (v) kada se nosila smeštaju u kola i njihove drške vuče. Na osnovici (g), učvršćena je preklapna slepenica (x). Na prednjem i zadnjem delu kola nalaze se preklapni podupirači (p), za stabil-

Pronalazak se odnosi na poboljšanja kod sanitetskih dvokolica, a čiji su: da dvokolice učini sposobnim za prenos ranjenika (dva u ležećem stavu, ili četiri u sedjećem stavu), a da pri tome razdaljinu točkova ostane normalna; da je visina osovine kola, odnosno razdaljinu točkova takvu, da se na osnovici kola od zemlje bude takova, da kola mogu nesmetano prelaziti preko zapreka (kamenja i rupe), a da se kačuvu dovoljna stabilnost.

Na nacrtu predviđen je jedan primetni oblik izvedenice pronalazka.

Sl. 1 je pogled na dvokolice sa strane; Sl. 2 je pogled na dvokolice od gore.

Sl. 3 je presek po liniji C-D, iz sl. 2.

Da se stvore dovoljno prostora u kolima za dva, jedan potpuno ležeći ranjenik, potrebno je za jednog minimalan prostor od 58 cm, ili za dvoje 116 cm, a čemu treba dodati još 6 cm na debljinu daske, što skupno iznosi 122 cm. Pošto je širina normalnog koloseka 120 cm, to se do sada nisu mogla izbeći kolice sa istim kolosekom od normalnog pošto već sama kola, odnosno šasije imaju veću širinu od normalnog koloseka, a na ovu se još dodaje s obe strane bar po 8-10 cm na prostor za točkove i osovine, te na taj način postaje kolosek znatno širi od normalnog i prema tome neophodan, neophodan za poljske puteve.

Poboljšanje prema pronalazku postiže se na taj način, da se točkovi (a) sa osovi-

